

ชื่อวิทยานิพนธ์	: การพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมไท ในเชียงตุง รัฐฉาน สาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์
ผู้วิจัย	: พระมหาดวงทิพย์ ปริยตติธารี (บุญศรี)
ปริญญา	: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาสังคม)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	
	: พระมหาสม กลยาโณ ป.ธ. ๕ พธ.บ., M.S.W., Ph.D. (Social Work)
	: พระมหาอำนาจ อัสการี ป.ธ.๓ พธ.บ., M.A., Ph.D. (Sociology)
วันสำเร็จการศึกษา	: ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อ คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมไทในเชียงตุงรัฐฉานประเทศเมียนมาร์ ๒) เพื่อศึกษาปัญหาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไทในเชียงตุงรัฐฉานประเทศเมียนมาร์และ ๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทและแนวทางการพัฒนาสังคมในเชียงตุงรัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. สภาพลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมไท ในเชียงตุง รัฐฉาน รัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์โดยภาพรวมพบว่า เป็นสังคมเกษตรกรรมกึ่งสังคมยังชีพ คือประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีการค้าขายเล็กๆ น้อยๆ ประชาชนส่วนใหญ่ดำรงชีวิตด้วยความพอเพียงมีวัฒนธรรมการกินอยู่อย่างเรียบง่าย ทำให้ชาวไทในเชียงตุงสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการพึ่งพาอาศัยกันและกัน อยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวใหญ่อย่างอบอุ่นและมีความสุข โดยจะเห็นได้ว่าชาวไทในเมืองเชียงตุงมีความศรัทธาในพระพุทธศาสนา เคร่งครัดในวัฒนธรรมประเพณีที่ดั้งเดิม จึงทำให้เชียงตุงยังคงเป็นเมืองโบราณที่สงบเงียบและมีเสน่ห์ตราบนานเท่านาน

๒. ด้านปัญหาและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไท ในเชียงตุง รัฐฉาน รัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์เรียงตามรายด้าน ดังนี้ ๑) ปัญหาทางด้านครอบครัว พบว่าความใกล้ชิดและความอบอุ่นภายในครอบครัวหายไป จากเคยเป็นครอบครัวใหญ่ที่อยู่ร่วมกัน กลายมาเป็นครอบครัวเดี่ยว และยังพบว่ายังมีการหย่าร้างที่เพิ่มมากขึ้น ๒) ด้านศึกษา พบว่า ระบบการศึกษาค่อนข้างด้อยคุณภาพและที่สำคัญยังไม่ทั่วถึง สำหรับการศึกษาในฝ่ายสงฆ์เองยังขาดการยอมรับและสนับสนุนในทุนการศึกษาจากรัฐส่วนกลาง การเล่าเรียนศึกษาจึงเป็นไปเพื่อรักษาอัตลักษณ์ความเป็นไทและคำสอนทางพระพุทธศาสนาไว้เท่านั้น ๓) ด้านศาสนา/ภาษา พบว่ามีความขัดแย้งกันทางนิกาย อันมีสาเหตุมาจากความต่างกันโดยอัตลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรม ขาดการคำนึงถึงเป้าหมายสูงสุดของ

ศาสนา และสำหรับภาษาประจำชาติพันธุ์ก็เริ่มจางหาย โดยถูกผสมกลืนกันโดยภาษาพม่าซึ่งรัฐผู้ปกครองเองได้รณรงค์การใช้ในทุกพื้นที่ เว้นแต่ในสังคมพระสงฆ์ที่ยังคงศึกษาสั่งสอนและอนุรักษ์ไว้อยู่ ๔) ด้านเศรษฐกิจ พบว่าประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย การเงินฝืดเคืองเพราะอาชีพและรายได้ที่จำกัด สภาพเศรษฐกิจไม่ขยายและเติบโตเท่าที่ควร รัฐผู้ปกครองเองก็ไม่ใส่ใจที่จะพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญในด้านเศรษฐกิจอย่างจริงจัง จึงเกิดค่านิยมในการกินอยู่ของประชาชนในลักษณะที่เรียบง่ายและพอเพียง ๕) ด้านการเมืองการปกครอง พบว่าประชาชนไม่ได้รับการส่งเสริมความรู้ด้านสิทธิและหน้าที่ทางการเมือง กลายเป็นว่าการเมืองเป็นเรื่องของผู้ปกครอง ประชาชนไม่มีอำนาจก้าวท้าวหรือสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้ ๖) ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะ พบว่ายังขาดความรู้ในการจัดการทรัพยากรที่ดี ในเรื่องสุขภาวะอนามัยก็เต็มไปด้วยความอึดอัด อุปกรณ์ทางการแพทย์และเวชภัณฑ์ไม่มีคุณภาพและยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ ๗) ด้านวัฒนธรรมประเพณีใด พบว่า ยังมีการอนุรักษ์ไว้ในแบบหลบเร้นไม่โจ่งแจ้งเพราะกลัวความขัดแย้งระหว่างชาติพันธุ์ และค่อนข้างสวนทางกับนโยบายของรัฐผู้ปกครองที่มีเป้าหมายในการสร้างความเป็นพม่าให้ได้ในทุกพื้นที่ ประชาชนรุ่นหลังๆ เริ่มมีการคำนึงถึงสาระและคุณค่าทางวัฒนธรรมน้อยลง กลับให้ความนิยมในวัตถุนิยมมากกว่าการศึกษา ประวัติศาสตร์และร่องรอยอารยธรรมที่ล้ำค่าของชาติพันธุ์ ๘) อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ใด พบว่าขาดการแสดงออกทางด้านอัตลักษณ์ และขาดความเข้าใจในอัตลักษณ์ของตนอย่างถ่องแท้ ทำให้อัตลักษณ์ความเป็นไตเริ่มถดถอยและอาจเสื่อมสลายไปได้ในอนาคต

๓. ข้อเสนอแนะต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมไตและการพัฒนาสังคมในเชียงตุงรัฐฉานเมียนมาร์ พบว่า การจะอนุรักษ์วัฒนธรรมไตและพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมไตในเชียงตุงนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือกันของทุกฝ่ายทั้งจากหน่วยงาน สถาบันทางสังคมต่างๆ อย่าง วัด โรงเรียน รวมไปถึงความร่วมมือกันของประชาชนในการสร้างความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรม และก่อเกิดแรงขับเคลื่อนในการพัฒนาในทุกๆ ด้านของสังคมดังนี้คือ ๑) ด้านครอบครัว ควรมีการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ครอบครัว ๒) ด้านการศึกษา รัฐบาลกลางควรจัดระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและทั่วถึง และอนุญาตให้เพิ่มเติมหลักสูตรการศึกษาเฉพาะชาติพันธุ์ตามสภาพทางสังคมและความสนใจของประชาชน ๓) ด้านศาสนา/ภาษา รัฐบาลควรส่งเสริมสถาบันทางศาสนา เช่นการบูรณะวัดและโบราณสถาน และส่งเสริมการศึกษาของพระภิกษุให้มีคุณภาพอย่างทั่วถึง ตลอดจนการสนับสนุนประชาชนในการศึกษาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการลดระดับปัญหาทางสังคมได้อีกทางหนึ่ง ๔) ด้านเศรษฐกิจ รัฐบาลควรเพิ่มทางเลือกอาชีพให้แก่ประชาชนให้หลากหลาย และส่งเสริมอาชีพดั้งเดิมของเชียงตุงให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชนในกลุ่มต่างๆ และการเพิ่มหรือหาช่องทางการจัดจำหน่าย เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้ดีขึ้นและเกิดการขยายตัวในที่สุด ๕) ด้านการเมืองการปกครอง รัฐบาลควรขับเคลื่อนประเทศโดยสันติวิธีคำนึงถึงความเป็นประเทศที่

นับถือพระพุทธศาสนา รับฟังความคิดเห็นและเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกชาติพันธุ์มีส่วนร่วมในการเมืองและการปกครอง ๖) ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะ ควรมีการปรับปรุงระบบสาธารณสุขให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ผู้มีอำนาจไม่ควรให้สัมปทานแก่นายทุนที่ประกอบธุรกิจในลักษณะทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อลดปัญหาทางธรรมชาติ และเพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประชาชนให้ได้มีสุขภาพแข็งแรงและใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ๗) ด้านวัฒนธรรม/ประเพณีใด รัฐผู้ปกครองควรให้โอกาสประชาชนในการศึกษาหาความรู้ในด้านวัฒนธรรมประเพณีในแต่ละชาติพันธุ์อย่างเปิดเผย และผู้มีบทบาททางสังคมเองควรปลูกฝังค่านิยมในการอนุรักษ์และสืบทอดประเพณีและวัฒนธรรมที่มีค่าไว้ ๘) ด้านอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ใด เป็นเรื่องสำคัญของประชาชนชาวไทที่จะต้องตระหนักถึงคุณค่า ความสำคัญและร่วมกันสืบทอดอนุรักษ์ในสิ่งที่ตั้งงามซึ่งเคยมีมาให้คงไว้อย่าให้ถูกกลืนหรือทำลายโดยอิทธิพลกระแสสังคมโลกจนเกิดความไร้อัตลักษณ์ในที่สุด

Thesis Title : THE SOCIAL AND CULTURAL DEVELOPMENT OF TAI ETHNIC GROUP IN KENG TUNG, SHAN STATE, THE REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR.

Researcher : Phramaha Duangthip Pariyattidhari (Boonsri)

Degree : Master of Arts (Social Development)

Thesis Supervisory Committee

: Phramaha Som Kalyano Pali V, B.A., M.S.W., Ph.D. (S.W.)

: Phramaha Amnuay Angsukari Pali III, B.A., M.A., Ph.D. (Soc.)

Date of Graduation : 16 March 2015

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study social and cultural features of the Tai in Kengtung, Shan State, Myanmar, 2) to study problems and changes of social and cultural features of the Tai in Kengtung, Shan State, Myanmar, and 3) to study suggestions on preservation of the Tai culture and ways to social development in Kengtung, Shan State, Myanmar.

Results of the research were summarized as follows:

1. The Tai social and cultural features in Kengtung, Shan State, Myanmar in overall picture was found that they were semi-subsistence society. Most of people were engaged in farming and trivial trading; they lived simple and sufficient lives. Therefore, the Tai in Chiang Tung were able to live a social life together with mutual dependence in a big family and in peace and happiness. Moreover, the Tai community in Kengtung had strong faith in Buddhism and observed indigenous culture so strictly that Kengtung has remained an ancient peaceful and beautiful city up to the present time.

2. The problems and the Tai social and cultural changes in Kengtung, Shan State, Myanmar were ranked by aspect as follows: 1) in terms of family problem, it was found that intimacy and warmth in the family vanished, and it became a single family and increased in divorce, 2) in terms of education, it was

found that education system was rather poor in quality, and the most important was that it was not widely implemented. In view of the Sangha education, it was not recognized and supported with scholarship funds from the central government. So education was carried out simply for maintaining the Tai identity and teachings of Buddhism, 3) in terms of religion/language, it was found that there were conflicts between different sects, which was due to lack of the ultimate reality of religion, and in terms of language, the language of ethnic groups began vanishing through being absorbed into Burmese language which the ruling state made a campaign in using it in all area, except that the Sangha society was still studying, teaching and preserving the ethnic dialect, 4) in terms of economics, it was found that the people earned incomes not enough for expenditures; cash income was depressed because occupation and income were limited; economic conditions were not extended and grown up as it should be; the ruling state was not interested in developing Chiang Tung truly in economic sphere, so resulting in simple and contented lifestyle of the people, 5) in terms of government, it was found that the people were not educated about the knowledge on political right and duty, which it turned out that the politics was a duty of the ruler but not the ruled; the people had no power to interfere with or to change anything, 6) in terms of environment and health, it was found that there was still lack of knowledge on good management of resources; with regard to health, it was rather poor because medical equipment and medical supplies had poor quality and not sufficient to the demands, 7) in terms of Tai culture, it was found that there was still underground preservation for fear of conflicts between the ethnic groups, and seemed to be contrary to the ruling state that focused on creating Burmarnization in all area, leading to younger generations ceased to think of essence and value of culture but instead preferring materialism to the study of valuable history and traits of the ethnic group, and 8) in terms of ethnic identity, it was found that there was a lack of identity expression and lacking understanding in true identity of their own, which would enable the Tai identity to regress and disappear in the future.

3. Suggestions on the Tai culture preservation and social development in Kengtung, Shan State, Myanmar were that to preserve the Tai culture and to develop

the Tai society and culture in Kengtung had to rely on cooperation of all sectors such as government agency, social institutions, monastery and school, including the public cooperation in creating an awareness in cultural value and building up development dynamics in all aspects of society as follows: 1) in terms of family, there should be application of fundamental teachings of Buddhism and principle of Sufficiency Economy to the family, 2) in terms of education, the government should manage education system effectively and widely, and allow inclusion of ethnic curriculum according to social conditions and people interests, 3) in terms of religion/language, the government should promote religious institutions such as restoration of monastery and ancient monuments, and promote the education of monks and novices, both qualitatively and widely, including the supporting of people in studying Buddhism, which was considered as an important alternative for reducing social problems, 4) in terms of economics, the government should add a diversity of occupational alternatives for the people and promote traditional occupation of Chiang Tung to have sustainable development by supporting the funds for developing occupations of different ethnic groups, and adding or finding more outlets to prop up economy and finally spread far and wide, 5) in terms of government, the government should move forward the country through peaceful means, thinking of being a Buddhist country, listening to opinions of, and giving opportunity to, all ethnic groups to participate in politics and government, 6) in terms of environment and health, there should be public health improvement to cover all area; the authority should not give patent to the capitalist who run the business destructive to natural resources, and at the same time make an environment conservation campaign to educate people in order to reduce the nature problem and to create immunity for the people to have good health and live a happy life, 7) in terms of Tai culture/tradition, the ruling state should give the people opportunity to acquire overtly the knowledge on culture/tradition of each ethnic group, and those who had social roles should install the value in preserving and transferring valuable tradition and culture, and 8) in terms of Tai ethnic identity, it was such an important matter for the Tai people that they should be aware of its value and significance, and then join hands in transmitting and preserving good things

that had ever existed to remain sustainably, not leaving them amalgamated or destroyed by world society influences to the extent that it was devoid of identity.